

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitrop

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și strălănite Lei 40.000. De sprîjin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor

un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Chemări actuale

Stăm astăzi — ca păstori de suflete în lume — în mijlocul unor vremuri noi, stăm astăzi — ca păstori așezați de Dumnezeu — în arena unei vieți, care tinde să se înnoiască cu totul. Pasivi? Nu; ci cu înalta misiune de a modela vremea și viața în duhul lui Hristos.

Trăim vremuri, în care viața și activitatea noastră preoțească vor decide — mai mult decât până acum — asupra viitorului religios al poporului nostru. Astăzi noi preoții trebuie să fim mai adânc pătrunși de conștiința senină a înaltei noastre vrednicii și misiunii preoțești. Pe aceasta s'o îndeplinim cu un zel sfânt și printr'o dăruire totală de sine, slujind total poporul, ai cărui copii suntem. Tocmai în aceste vremuri ale înoirilor și transformărilor, trebuie să dăm poporului ceea ce e mai bun din comorile divine de har și de adevăr, pe care le chivernisim. Căci acestea sunt singure în stare să ferească lumea de un declin fatal și de apunere.

Într'o vreme care se zbate azi în atâtea nevoi și strămătorii, și care are atâtea nevoe de ajutorul lui Dumnezeu, datorită noastră sacerdotală de-a sluji și sprijini, este mai imperioasă decât altădată. Oricum ar aprecia oamenii sau popoarele munca noastră preoțească și chiar dacă ar acuza-o că-i streină de popor și de stat, noi știm că ea este binecuvântată de sus pentru popoare și neamuri.

Dacă ne gândim la singurati-cele adevăruri ale credinței creștine, pe care preoții trebuie să le strige azi de pe acoperișul caselor, [Cf. Mat. 10, 27], și dacă cântărim puterea lor efectivă de formare a sufletelor, atunci ne dăm seama, cât de mare și de binefăcătoare trebuie să fie înrăurirea preotului asupra ridicării morale și asupra împăciuirii popoarelor. E deajuns să ne gândim — de pildă — la semnificația și nimicnicia vieții prezente, la valoarea neînsemnată a bunurilor pământești, la valoarea excepțională a bunurilor spirituale și a sufletului nemuritor, la rigurozitatea judecării dumnezeiești și la sfințenia incoruptibilă a ochiului lui Dumnezeu, care cercetează inima tuturor și „răsplătește fiecăruia după faptele sale” [Mat. 16, 27], ca să ne dăm seama, că nu există alt mijloc mai bun decât doctrina creștină și harul divin, pentru stăpânirea poftelor sensuale și avidității nesătule după bunurile vremelnice, care desbracă de demnitate cu adevărat omenească pe atâtea oameni și afătă stările sociale la luptă necurmată, în loc să colaboreze frățește unele cu altele.

În vâltoarea deslănțurii furtunoase de egoism, de ură și de răz-

bunare, nu este al mijloc mai eficace de remediere decât puternica vestire a „legii celei noi” a lui Hristos [Cf. Ioan 13, 34], a poruncii iubirii, care cuprinde în flacăra ei pe toți oamenii și nu cunoaște nici-o graniță, nu exclude nici pe dușmani. Și cu cât noi preoții iubim mai mult Biserica și pe poporul nostru, cu atât mai strălucit și mai convingător suntem datori să dovedim marea și binecuvântata misiune a creștinismului pentru poporul nostru și pentru propășirea lui. Suntem datori să reînviem duhul de viață cu adevărat românesc și să arătăm că această reînviere este singura cale de redresare a poporului și de atingere a desăvârșirii.

Căci noi știm că preoți ce comoară de puteri divine purtăm în mâinile noastre, comori care însemnează totodată — după prețuirea pe care le-o dăm — urcare sau coborâre! „Dacă ai fi cunoscut comoara aceasta!” [Cf. Ioan 4, 10], așa a trebuit să spună Mântuitorul poporului Său. Și „poate fi sluga mai mare decât stăpânul său?” [cf. Ioan 13, 16]. Da, cu toate deprecierile, pe care poate noi înșine le trăim sau le observăm cu frățească compătimire la confrăți, noi cunoaștem numai iubirea Mântuitorului, care ne spune și nouă cercetător: „Puteți să beți paharul, pe care-l voi bea eu?” [Mat. 20, 22]. Numai atunci sunteți vrednici de o chemare preoțească! De aceea, tocmai în aceste vremuri de nesocotiri și de criză sufletească, suntem hotărâți să slujim poporului nostru — din al cărui sânge ne-am născut — și pe drumul crucii, cu o iubire și dăruire deosebită. Vrem să-i slujim cu conștiința tare și senină, că «mântuirea» este numai în Hristos; „căci nici nume nu este altul sub cer dat între oameni, în care să ne mântuim” [Fapte 4, 12]

Intrucât pe acest Hristos viu, precum și harul și adevărul Lui, îl purtăm numai noi preoții în mâinile noastre, suntem datori să-L dăm mai departe — în propria Sa misiune — oamenilor și tuturor popoarelor. Trebuie să-L purtăm mai departe sub povara aceluiași umiliri și prigoane, cărora El însuși a fost supus în viața Sa pământească: „Precum m'au prigonit pe mine, așa vă vor prigoni și pe voi”. Dacă Domnul vrea ca toți ucenicii Săi să stea sub o cruce, atunci cu atât mai mult ne vrea pe noi preoții, cari trebuie să stăm cel mai aproape de crucea Lui. Ceeace nu trebuie să ne întristeze deloc, pentru că în focul suferințelor și sub povara crucii noi păstorii de suflete dobindim deplina maturitate a vieții și acțiunii sacrodatale.

Trebuie să ne rugăm mult unul

pentru altul, ca bunul Dumnezeu să ne păzească pe noi preoții — între atât de multele reale sau părute desamăgiri și insuccese — de paralizia sufletească și de lipsa de curaj, de pesimism și de fuga de lume. Și dacă vedem undeva vreun frate preot desnădejdit, atunci să îndreptăm spre el iubirea noastră frățească cea mai fierbinte. Căci o Biserică, care — în timpuri de grele încercări — și-a pierdut curajul și puterea, aceea a suferit o grea înfrângere.

De aceea, nu vrem să ne lăsăm pradă desnădejzii. Căci bine știm, că timpurile grele pentru Biserică sunt — dacă noi preoții folosim vremea cu atât mai mult în rugăciune intensă și în muncă conștiințioasă — timpuri de binecuvântată creștere și coacere pastorală, chiar dacă recolta va fi culeasă eventual de o altă generație. Sămânța învățaturii divine care crește mai mult în taină, are timpul său propriu de rodire, pe care singur Dumnezeu îl hotărăște.

Principalul este să nu uităm că în toată neliniștea și zăpăceala vremurilor de acum, trebuie să distingem clar vocea lui Dumnezeu, care se transmite prin vadul timpului. Oameni și popoare obosite caută acum în fierbere lăuntrică, pipăiri și — probe practice — drumuri și idealuri noi, care să le readucă la putere creatoare și la liniște. Tocmai în atari împrejurări, noi preoții stăm ca ajutători și păstori trimiși de Dumnezeu în mijlocul acestor căutări și lupte.

Ca fii ai acestui popor, noi preoții trebuie să luăm parte efectiv la durerile de naștere ale unei vieți noi, pe care trebuie s'o asistăm cu toată sollicitudinea noastră. Cu atât mai vârtos, cu cât această naștere trebuie să fie o reînviere a lui Hristos, în viața pământească, la a cărei realizare nu putem contribui decât prin împlinirea sârguincioasă a poruncii iubirii creștine.

C. SÂRBU

Pe marginea problemei sectelor

Nespus de grele au fost loviturile pe care Biserica le-a primit timp de aproape 300 de ani de la iudeopăgânii veacurilor primare, lovituri prin care cu diabolică perseverență se urmărea distrugerea operii de mântuire a lui Iisus Hristos. Satana, învins de Iisus în Munți Carantaniei, apoi alungat rând pe rând din inexpugnabilele-i fortificații, nu putea uita dureroasele-i înfrângeri. Amenințat direct în însăși opera și chiar existența sa, diavolul a mobilizat contra Bisericii toate forțele lui, făcând uz de toate armele și de toate mijloacele pe care lucferica-i inteligență i le pune la dispoziție.

Dar dacă Biserica a avut de suferit atât de mult din partea dușmanilor externi, tot pe atât de mult — dacă nu mai mult — a trebuit să sufere din partea dușmanilor interni, adică dela ceice în numele lui Hristos, propagau învățături contrare dogmelor, disciplinei și întregii unități bisericești, îndemnând la discordie, la nesupunere și neascultare, desfigurând cu un cuvânt întregul revers al Impărăției lui Dumnezeu pe pământ. Acești fii răsvrățiți ai Bisericii,eretici, sectari, schismatici, sau oricum s'ar fi numit în cursul vremii, au constituit adevărate calamități și sunt și astăzi cele mai importante și mai serioase primejdii pentru Biserică. Loviturile pe care le-au dat și le dau ei Bisericii, nu sunt lovituri cavalești, pe față, cum erau ale păgânilor, ci pe la spate, pe neștiute, conform unei perverse strategii, după tipicul căreia zâmbetul trebuie să coincidă cu înfișarea pumnalului.

Ca orice calamitate însă, așa și aceste convulsii din sânul Bisericii

au rol binerânduit de Dumnezeu în iconomia Impărăției Sale de har, conform acelei minunate teleologii ce conduce întregul Univers.

În cele ce urmează, vom căuta să cercetăm rostul ereziilor și sectelor în desfășurarea Istoriei Bisericii.

Există anumite paradoxe ale lumii în care trăim, anumite anomalii ale acestui veac, când consecințele unui rău deslănțuit cu furie de diavol pentru desfigurarea creațiunii divine, printr'o curioasă sublimare, se prefac în mijloace de promovare a binelui și progresului cosmic. Dumnezeu nu permite niciodată ca răul să ajungă să desfigureze întreaga creațiune, ci chiar prin rău promovează binele. Unul din aceste paradoxe, il alcătuește și ivirea și existența sectelor în sânul Bisericii.

Este lucru arhicunoscut că primul țel al tuturor ereticilor și sectarilor constă în răstălmăcirea dogmelor Bisericii și înlocuirea lor prin diverse învățături arbitrare și false, operă specific diabolică. În stăhirile Mineiului care preamăresc munitatul sobor al celor 318 episcopi dela Niceea, Arie este numit al doilea Iuda și fu al diavolului. Aceasta însemnează că eretici și sectari, împreună cu întreaga lor activitate, sunt într'o fragrantă opoziție cu Hristos și cu Biserica Sa, așa cum la un moment dat se găsea Arie, marele ereziarh. Ori în această postură se găsește însuși diavolul, fiind deci o identitate de situații și o comuniune de muncă și de ideal, însemnează că și unii și alții urmăresc același scop: Nimicirea Bisericii lui Iisus Hristos, reduta neînfrântă a Dumnezeirii pe pământ. Această similitudine dintre eretici și

diavol, este motivul ce face pe bătrânul apostol Ioan să-și ia grăbit hainele și să fugă din baie, când aude că și Kerint se află sub același acoperământ. Probabil un raționament similar face pe Sf. Pavel să sfătuiască, ba chiar să ordone lui Tit, ucenicului său, să se ferească de omul eretic după prima și a doua povățuire, pentru că unii ca aceștia păcătuiesc și sunt dela sine osândiți. (Tit, III, 10)

Așa dar, dacă se identifică scopurile acestor reacționari ai Bisericii cu acelea ale diavolului, atunci mai poate fi vorba de vreun rost al sectelor, sau chiar despre o necesitate a lor? Nu cumva este absurdă problema aceasta dintru început? Nu, și tocmai în acest lucru stă paradoxul și antinomia. Sectele și reprezentanții lor, își au un rol bine definit în compunerea și zidirea împărăției spirituale, ajutând la cristalizarea dogmelor, la fortificarea credinței, la propășirea moralității, la selecționarea și categorisirea valorilor de orice fel, cu un cuvânt la perfecționarea împărăției lui Dumnezeu din toate punctele de vedere. Intocmai ca acele disteleologii care după unii sunt fără nici un rost, dar care în finalismul cosmic își au un rol precis, menținând mereu echilibrul între diferiți factori, și stimulând în continuu energiile latente ale vieții, așa și aceste disteleologii ale vieții spirituale constituiesc factorii ce fermentează fără încetare ambianța în care se găsește, ținând mereu treaz spiritul de conservare al vieții creștine.

Desigur că ele (sectele) sunt rele colosale, plăgi uriașe și urite pe trupul neîntinat al Miresii lui Hristos, dar sunt un rău necesar: «Smintelele trebuie să vină, dar vai de omul prin care vine smintea». (Mat. 18, 7). Fapta lui Iuda e diabolică și va fi stigmatizată până la sfârșitul veacurilor, de toate generațiile și nici chiar veșnicia nu-i va putea totuși răci. Atâta vreme cât pe tronul cerului va sta Fiul omului, se va vorbi mereu de netrebnicia faptă a vânzătorului. Cu toate acestea, fără ucenicul apostat nu se puteau plini Scripturile sfinte; fără Iuda cel vândut nu se putea desfășura drama de pe Golgota; fără prezența fiului pierzării în mijlocul evenimentelor de atunci nu se putea face restaurarea cosmosului.

Un fenomen similar se petrece zi de zi sub ochii noștri în lumea biologică. Microbii prin excelență sunt mesagerii morții, slujbașii distrugerii, îngerii nimicirii. Intreaga lor activitate, întreaga lor sfortare, întreaga lor viață e pusă numai și numai în slujba morții și cu toate acestea nu poate fi concepută viața fără aceste microzoare. Dispariția lor din lume ar fi identică cu o încetare a oricărei activități biologice, cu o apatie desăvârșită, cu o stingere a oricărei mișcări, a oricărei vieți. Aceasta ar fi adevărata și desăvârșita moarte. E curios de sigur și greu de înțeles, ca tocmai dispariția slujbașilor morții să atragă după sine implacabil și fără cruțare, încetarea vieții și totuși așa este. Ba ceva mai mult, în locurile unde aceste infime organisme sunt îngrămădite în număr mai mare, și fac victime mai multe, acolo și viața e mai dărză și mai vie, mai clocoțitoare și mai aprinsă, mai diferită și mai înverșunată. Unde moartea pândeste, acolo viața se pune în gardă; unde distrugerea amenință, acolo forța de conservare crește; unde se declară anarhia, acolo intervine ordinea cu toată forța, cu toată hotărârea și cu tot elanul, spre a restabili echilibrul amenințat.

Microbii sunt ceice transformă și animă, stimulează și produc îndemnuri la luptă. În fața lor și a sumbrei perspective ce surâde sinistru din spațele lor, orice organism și orice viață caută să se apere cât mai mult posibil, sau cel puțin să-și vândă cât

mai scump pielea. Parează loviturile și le dă înapoi, se pregătește și atacă, se prăvălește și se ridică, rabdă și speră, întrebându-se orice mijloc ducător la scop, utilizând orice sursă de energie în această necrutătoare luptă pe viață și pe moarte. Ori, tocmai aceasta însemnează viața; dinamismul acesta scăpător, vârteful acesta cumplit, care prinde în hora-i nebună totul. Iată deci cum datorită microorganismelor cari prin excelență sunt slugi fidele ale morții, viața ia avânt și se desvoltă, crește și se fortifică, se luptă și rezistă în ciuda activității lor de distrugere și de nimicire. Ei sunt cei ce vrând nimicirea și distrugerea vieții, au declanșat energiile conservatoare ale lumii și în loc să-și atingă scopul inițial și propriu, ajung la unul cu totul opus spiritului și străduințelor lor.

La fel se petrec lucrurile și în iconomia mântuirii, în desfășurarea istorică a împărăției lui Dumnezeu. Părintele ceresc, celce la începutul creației a pus și îngerilor și oamenilor anumite obstacole în cale, spre a le fortifica voința de rămânere în bine și de ascultare a poruncilor Lui, a răsturnat și în albia Istoriei Bisericii anumite stânci, care-și închipue că de acum ele vor zăgăzui undele și vor întoarce apele fluviului înapoi, sau le vor abate de pe făgașul lor obișnuit pe locul unde voesc ele. Lucrurile se petrec însă în chip contrar acestor iluzorii prevederi. Tocmai acolo unde sunt stânci în calea torentului, apele spumegă mai sălbatic, clocoțesc mai furios, văjăe mai turbat și mugind înverșunate se aruncă năvalnic cu puteri înzecite, zdrobind și prăvălind totul în furtunoasa lor trecere spre libertate și liniște.

Ereziile și sectele sunt microbii Universului de har, cari rod cu înverșunare la temelie Bisericii de 2000 de ani, cu gând năstrușnic de a o vedea năruindu-se. Lucru curios însă, prin munca lor de cărtițe oarbe și ascunse, trezesc spiritele, înviează conștiințele, chiamă la luptă energiile, împrăștie indiferentismul, dau semnalul de alarmă și de războiu.

Datorită lor, s'au cristalizat dogmele, s'au alcătuit canoanele, s'au ținut soboarele, s'au înmulțit numărul sfinților, s'a îmbogățit tezaurul Bisericii.

Datorită lor s'a desăvârșit și organizat această minune de arhitectonică spirituală, ce se numește Biserica lui Iisus Hristos, care se înalță majestuos din istorie spre vecinicie, deschizându-și duios sânul pentru toți obișniții secolelor și care nu-și va închide porțile, decât după ce și ultimul veac îi va fi trecut pragul.

Sunt de părere că nici nu poate exista progres în domeniul spiritual bisericesc fără erezii, secte, sau schisme. Excluderea lor din viața bisericească ar fi identică cu excluderea amnarului din mecanismul patriarhal al apărării. Cremenea nu ar mai scânteia lipsită de frecările dure al bucății de oțel și iasca nu s'ar mai aprinde. Progresul și fortificarea iese din lupte, din ciocniri, din frecări. Desăvârșirea se câștigă prin grele și îndelungate jertfe.

În domeniul biologic se știe că progresul sau regresul atât individual aparte cât și al clasei din care face parte, stă în raport direct proporțional cu lupta pe care trebuie să o poarte pentru câștigarea mijloacelor de existență. Cu cât această luptă e mai dărză, cu atât organismul se perfecționează mai mult, spre a putea face față mai bine diferitelor necesități. Organismele cele mai bine înzestrate și mai perfecționate, se găsesc la acele viețuitoare care au trebuit să îndure mai mult și să lupte mai greu, pentru asigurarea condițiilor prielnice desvoltării lor. Din contră, tocmai acolo unde lipsește lupta, mediul oferind din belșug con-

dițiunile optime pentru traiu, organismele sunt mai debile, mai degenerate, mai apropiate de moarte. Unde v'iața ar trebui să clocoțască mai puternic, acolo pâlăe mai slab, amenințând la tot pasul cu stingerea. Cele mai debile și mai degenerate organisme sunt ale paraziților, viețuitoare cari înfălmind totul de-a gata, și-au simplificat viața atât de mult, încât la cea mai mică schimbare a condițiilor de traiu, sunt amenințate cu pierirea. Abundența și inactivitatea le au scăzut potențialul vital până aproape la desființare.

Ca și în domeniul biologic, legea perfecționării prin luptă are deplină valabilitate și în domeniul spiritual. Desăvârșirea se câștigă prin luptă aprigă cu lumea externă și cu tine însuși, luptă în care dacă vrei să câștigi cununa biruinței, trebuie să jertfești totul. Nu se poate presupune însă luptă fără existența inamicului. Cu morile de vânt sau cu inamicii imaginari, e absurd să te lupți. Este necesară existența reală a primejdiei, a obstacolului, a potrivnicului. Între desăvârșire și obstacol există așadar o strânsă legătură, o aproape totală dependență, așa putea zice.

Dacă este necesară, deci, existența obstacolelor în calea desăvârșirii (lege cu aplicație universală), atunci implicit trebuie să recunoaștem că sectele sunt o necesitate în istoria desvoltării vieții bisericești, ele constituind obstacolele de cari valorile spiritualității ortodoxe trebuie să se isbească mugind, în drumul lor spre cer și veșnicie.

E suficient să-ți arunci ochii peste paginile Istoriei bisericești, spre a te convinge din plin de cele afirmate. Viața cea mai intensă, mai deplină, mai aproape de ideal, a trăit-o Biserica atunci când lupta a fost mai amarnică. Primele secole de sângeroase lupte cu nebunia cezarilor, cu disprețul filozofilor, cu perversiunea ereticilor și cu încăpățănarea schismaticilor sau ignoranța gnosticilor, sunt tot ce poate fi mai nobil, mai sublim, mai dumnezeesc.

Iată deci cum privite sub acest unghi, sectele au deplină justificare, fiind stimulenții vieții spirituale, contrar intenției părintelui și regisorului lor, diavolul.

De aici nu însemnează că ele trebuie trecute cu vederea. Nu! Contra-acțiunea față de ele trebuie purtată așa cum se poartă contra microbilor, a paraziților, a răului în genere. Cât timp trăim în veacul de acum, secte vor exista mereu, așa încât nimeni să nu se teamă că la un moment dat vor fi desființate total, ceea ce ar avea ca urmare relaxarea vieții bisericești.

Pr. Dr. Petru Brudea

Din largul creștinătății

A murit la Paris în vârstă de 78 ani, după o boală mai lungă, Exarhul Patriarhului din Moscova, Mitropolitul Eulogios, Arhiepiscop al Bisericii ortodoxe rusești din Europa de Vest.

— Preotul presbiterian Dr. I. Leighton Stuart a fost recent numit de Președintele Truman, ambasador al St. Unii în China. El a activat 41 de ani în China ca misionar, ca dascăl de teologie și conducător de școală superioară.

— Societatea radiofonică americană pregătește o serie de conferințe asupra problemei: Biserica și pacea. Printre vorbitori sunt și reprezentanți de seamă ai creștinătății din Europa.

— Asociația Gustav Adolf din Germania și-a reluat marea sa operă de ajutorare a fraților evanghelici din Ostul și Sud-Ostul Europei.

Aprovizionări pentru iarnă

Da, aprovizionări! Acest cuvânt apasă foarte greu în cumpăna fiecei familii, mai ales a familiilor dela orașe

În anul acesta, când producția agricolă a fost mai redusă, când cartofii, varza și peste tot legumele sunt foarte puține și vin în cantități mici pe piață, iar prețul lor este foarte ridicat, aprovizionarea pentru iarnă ajunge pentru mulți o imposibilitate.

Dar când scriu aceste rânduri, nu mă gândesc la cutare sau cutare familie, ci am în vedere orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, cu cei peste 50 de copilași orfani, de cari-i ocrotim în el.

Înalt Prea sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE, a trimis nu de mult o scrisoare circulară clerului și poporului drept credincios din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, prin care rândula o colectă generală pentru orfelinat. Se specifică în acea scrisoare, ca fiecare parohie să colecteze pentru scumpul nostru copilași orfani alimente, legume, fructe și alte lucruri cari se produc în cantitate mai mare în părțile acelea. Adecă satele în care se produc cartofi, să facă o colectă mai esențială de cartofi și să-i aducă fără întârziere la Sibiu. Unde se produce varză, să se colecteze varză și să fie adusă fără întârziere la Sibiu. Unde se produc fructe, să fie colectate fructe, struguri, mere. Notez aici că până în prezent cu toată producția îmbelșugată de struguri din acest an, orfanilor noștri nu li s'a trimis din nici o parte nici un coș de struguri. Dar de lipsa strugurilor nu s'ar resimți orfelinatul în așa mare măsură; pentru moment nu avem deloc cartofi, varză și nici un fel de legumă.

În așteptarea rezultatului colectei, cumpărăm cu kgr. din piață, la preț foarte ridicat. Dăm acum strigăt de alarmă și rugăm cucernica noastră preoțime să poarte o grijă cu totul deosebită colectei generale pentru orfelinat. Timpul trece, iarna se apropie, aprovizionarea pentru orfani trebuie făcută. Până în prezent ne sprijinim numai pe ajutoarele și împrumuturile dela Mitropolie. Cu acestea nu putem ajunge prea departe. Așteptăm cu nădejde sprijinul parohiilor, rezultat din colecta generală deschisă pentru orfelinat. Dacă sprijinul parohiilor va întârzia, aprovizionarea pentru iarnă a orfelinatului rămâne compromisă, iar orfanii noștri, față de cari Biserica și-a luat o mare răspundere, vor fi în suferință.

Rugăm c. noastră preoțime să recitească cu toată atențiunea ordinul circular Nr. 8758/946 care privește colecta generală pentru orfani și la nevoie să-l recitească din nou credincioșilor la biserică, pentru a obține rezultate cât mai bune. Copilașii orfani așteaptă cu încredere ajutorul la care au dreptul. El se roagă zilnic pentru binefăcătorii lor.

REFERENT

— La Facultățile teologice din Franța se constată o așa afluență puternică de studenți, cum n'a mai fost de decenii. Se arată și aici reînvierea vieții creștine din toată lumea.

— Conducerea Bisericii anglicane a organizat în Mai c. o mare colectă pentru refacerea creștină în Europa.

— Prof. Dr. Karl Barth, teologul elvețian de renume mondial, a fost invitat să țină cursuri la Universitatea din Bonn. E primul învățat străin chemat în Germania după prăbușirea. Această invitație vine ca o dreaptă satisfacție pentru ceea ce a îndurat marele teolog, din cauza că nu s'a împăcat cu fostul regim hitlerist.

Târnosirea bisericilor din filiile Grădiștea de Munte, Streiu și Buitur

După Brașovul tradițiilor noastre ortodoxe și românești, a urmat să trăiască zile de înaltă bucurie duhovnicească și ținuturile Hațegului și acelea ale Hunedoarei. Prilej pentru aceasta a răsărit din târnosirea bisericilor filiilor Grădiștea de Munte, Streiu și Buitur, în zilele de 29, 30 Sept, și 1 Oct. 1946.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a plecat dela Sibiu în ziua de 28 Sept, fiind însoțit de P. C. cons. mitropolitan Ieronim Grouu, de prof. pensionar Candid Popa și P. C. arhidiacon Ioan Circov. Pe lângă o explicabilă oboseală, drumul avea să-l aducă I. P. S. Sale și dovezi de dragoste fiască și de atașament neînmurit către sf. noastră Biserică dreptmăritoare. În com. Beriu, credincioșii, elevii școlii primare și dascălii lor au ieșit în întâmpinarea înaltului Ierarh, purtând nenumărate buchete de flori. I. P. S. Mitropolit le-a dăruit cărți de rugăciuni și de învățătură creștinească.

La Costești, primirea s'a dovedit și mai măreață. Tradiționalul cortegiului de călăreți îmbrăcați în strae de mărtașă prăsnuire, era de față acolo, împreună cu preoții și toată suflarea creștinească din partea locului. Dl prim-pretor Grig. Gotcu, în numele prefectului județului și P. C. adm. prot. Z. Stanciu, în numele credincioșilor și clerului, au adus cuvânt de bun sosît.

De aici, folosind trenul de exploatare al Uzinelor de fier din Hunedoara, într'un vagon deschis și împodobit cu flori și crengi de brad, I. P. S. Sa a parcurs cei 10 km. până la filia Grădiștea de Munte. Doar podoaba neîntrecută a naturii și mistuna deosebită care îl chema în acele părți au putut răsplăti o călătorie împreună cu multe greutăți și oboseală, ca aceasta.

În Grădiștea, înaltul oaspe a găzduit, peste noapte, la șeful exploatarei Dl Aurel Bucnaru.

La orele 8 dimineața, după vizitarea vechii biserici de lemn, ce a slujit, până acum, drept sălaș de ploașă închinare, s'a procedat la târnosirea bisericii celei noi, ridicată prin sârguința p. Tămășoiu și a celor 30 de familii păstorite de C. Sa. Prilej rar, întâmplat prin partea locului doar la distanță de veacuri și pentru care pricină a strâns toată populația din văi și dealuri.

Toți s'au învrednicit să asiste la o slujbă arhierescă și să asculte cuvântul luminat al I. P. S. Mitropolit Nicolae, despre înțelesul Decalogului.

Agapa ce a urmat apoi i-a strâns pe cei prezenți în cadrul unui decor cu amintiri din moși-strămoși, ducătoare chiar până în vremea Dacilor. Prilejul satului au așezat caldări de lut și de aromă deasupra focurilor aprinse în loc liber și acolo au gătit ospăț de săturare pentru credincioșii veniți să le mărească bucuria praznicului. Și așa, ospățul a fost ținut într'un decor de feerie cum rar se poate întâlni și cu greu se poate prinde în cuvinte.

A doua zi, Luni în 30 Sept., praznicul s'a mutat în filia Streiu, unde I. P. S. Mitropolit a fost întâmpinat cu acelaș ceremonial minunat. În mărime, cortegiul de călăreți părea mai impunător. Și credincioșii veniți erau mai mulți la număr. P. C. Prot. I. Ciocan și C. Preot Șt. Păcurariu din Ruși cu filia Streiu au ieșit și dânsii spre fiască întâmpinare.

Aici, biserica veche din sec. 14, cea mai bătrână în stilul ei din tot Ardealul, poate privi de-acum la sora sa târnosită în 30 Sept. 1946. Aceasta din urmă reprezintă ctitoria Dnului C. Bursan. Ea este zidită din piatră în stil bizantin și pictată frumos în întregime de maestrul Zarma.

Paralel cu mile de credincioși veniți la praznic, Dl Dr. Petru Groza președintele Consiliului de miniștri și Dl Romul Zăroni ministrul agriculturii au ținut să fie de față și să înalțe astfel nimbul festivităților.

După sf. Liturghie, cuvântul de învățătură al I. P. S. Mitropolit Nicolae a răsunat din nou, tâlcuind cuvântul Domnului: „Eu sunt lumina lumii”. Deasemenea, Dl prim-ministru Dr. Petru Groza a adus cuvinte de laudă pentru ctitorul C. Bursan, a încurajat străduințele localnicilor și a rezumat realizările guvernului puse în slujba poporului.

În mod special, Dl prim-ministru, a stat mai apoi de vorbă cu preoții veniți la Streiu și le-a comunicat amănunte în legătură cu înfăptuirile guvernului.

P. C. Prot. T. Chifa (Deva), duhovnicul Dnului Dr. P. Groza, a mulțumit, în numele celor prezenți, pentru cele expuse de Dl prim-ministru.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Zilele trecute a avut loc instalarea d-nei Dr. Florica Bagdasar ca ministru al Sănătății.

La praznicul Adormirii Maicii Domnului a. c., s'a făcut tradiționalul pelerinaj la sf. Mănăstire Izbuca din Eparhia Orășii. După spovedanie și săvârșirea sf. Liturghii, cei 3000 de pelerini au ascultat vorbirea plină de miez a P. S. Sale Dr. Nicolae Popovici.

Duminecă, 1 Sept. a. c., a avut loc instalarea noului protopop al prot. Oradea: P. C. Sa Păr. Prof. Corneliu Sava. Ii urăm spor la muncă.

S'au împlinit 6 ani dela moartea martirică a preotului Aurel Munteanu dela Huedin. Adunarea prot. a tractului Huedin a comemorat după cuviință mucenicia pilduitoare a păstorului de suflete, ale cărui

După masă, în aceeași zi, I. P. S. Mitropolit a plecat la Simeria, unde s'a întâlnit cu Dl ing. Bernachi dir. gen. C. F. R. și a tratat chestiuni de interes bisericesc. Apoi, în Hunedoara, a găzduit la P. C. Prot. Nic. Suciu, pentru ca în 1 Oct. c. să facă, în acelaș cadru măreț, târnosirea bisericii din Buitur. A luat parte și Dl ministru R. Zăroni.

Aici, I. P. S. a tâlmăcit învățătura despre „apa vieții”.

Adăugăm, că în fiecare din aceste trei filii, cu ocazia agapelor, s'au rostit cuvinte de omagiu pentru M. S. Regele, pentru guvernul țării și pentru I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

Deasemenea, pentru sârguința de care au dat dovadă, C. preoți Tămășoiu și David Olariu au fost cinstiți cu dreptul de a purta brâu roșu.

Sfințirea bisericilor din filiile Grădiștea de Munte, Streiu și Buitur a lăsat urme de neșters în inima poporului dreptcredincios din acele părți ale pământului străbun.

Trei biserici sfințite una după alta a fost un efort de râvnă sfântă pentru cei cari au luat parte la ele.

După sfințirea bisericii a treia, din Buitur, I. P. S. Sa, în după amiaza zilei de Marți, 1 Oct. a vizitat biserica veche și cea nouă din Vălar, unde a mers cu căruța condusă de Pr. Botiș. A doua zi, Mercuri, s'a întors la reședința Sa, iar Vineri, în 4 Octomvrie, a plecat la sfințirea catedralei din Timișoara.

Rectificare

În darea de seamă despre sfințirea bisericii din Budila s'a omis, din greșală, prezența P. C. Sale p. prof. stavr. Dr. D. Stăniloae. Facem cuvenita rectificare, cu atât mai vădită cu cât P. C. Sa a contribuit cu sfaturi înțelepte și prețioase în tot timpul edificării sf. lăcaș, precum și cu prilejul actualului de sfințire.

oseminte vor fi exhumate și așezate lângă biserica centrală din Huedin, pentru care s'a jertfit până la moarte.

Direcția C. F. R. a acordat o nouă prelungire a reducerilor pe C. F. R. și anume până la 31 Dec. 1946.

În 20 Sept. c. a murit Mitiță Constantinescu, fost ministru de finanțe și guvernator al Băncii Naționale, iar în timpul din urmă președ. Partidului Național Popular.

20 studenți români au plecat la Moscova, ca bursieri ai U. R. S. S.

S'au împlinit 30 ani dela moartea lui Nicolae Filipescu.

Oficiul Național de Turism din România București, organizează între 1-30 Noemvrie o mare expoziție — concurs de fotografii turistice, Depunerea fotografiilor se va face până la 20 Oct. c.

EXTERNE:

Conferința de pace și Consiliul de Securitate și-au continuat lucrările fără întrerupere.

Dl Wallace, ministrul comerțului din St. Unite, a demisionat. În locul d-sale a fost numit dl Harriman.

Președ. Truman a preconizat convocarea unei conferințe științifice a Națiunilor Unite, care să discute și problema folosirii pașnice a bombei atomice.

Dl Churchill a ținut de curând un discurs în Elveția, propunând întemeierea unei prietenii franco-germane, după modelul căreia să se facă organizarea Europei.

România e hotărâtă să reia relațiile diplomatice cu Austria.

Din Cehoslovacia vor fi transferați 200.000 de Unguri.

60 de preoți din regiunea Moscova au fost decorați pentru activitatea lor curajoasă diu timpul războiului de apărare.

A fost acceptat noul proiect al Constituției franceze.

Generalul Eisenhower, șeful Statului Major al Armatei Americane, inspectează trupele americane de ocupație din Europa

FOIȘOARA

Gânduri creștine la problema suferinței*

Incontestabil, că frumusețea morală a paginii evanghelice care istorisește vindecarea fiului lunatic, izvorește din faptul că El, Hristos Mântuitorul, este gata să vină într'ajutor tuturor oamenilor, în cele mai grele suferințe, dacă ei îl caută și-l cheamă cu credință.

Icoana acestei Evanghelii este imaginea omenirii de totdeauna, care rătăcește și suferă înfinit, dacă n'are călăuză pe Hristos-Dumnezeu.

Clipa de față cere să ne oprim puțin asupra problemei mari a suferinței și să vedem, de unde vine ea, pentru ce suferim și cum ne-o putem ușura?

Suferința este o *realitate*, o crudă și tristă realitate, încât celor care le-al nega-o, sau le-ai spune că: omul e făcut pentru fericire și cer, te întâmpină cu zâmbet ironic... Pentru că nimeni nu este scutit de ea. Ca un tovarăș nedespărțit de drum, ea-și face vad în coliba modestă și taverne sumbră — afumată și întunecată — a muncitorului proletar dela orașe și din fabrici, cum ne arată, înspălmântător, Maxim Gorki în Azilul de noapte, dar și

* Rostite în catedrala mitropolitană din Sibiu, în 18 August 1946.

n palatele somptuoase și luxurioase ale celor mari ai zilei. Natural, însă, că în toate aceste locuri ea are grade și aspecte felurite.

O certitudine rămâne: noi ne scaldăm într'un torent de suferințe dela naștere și până la mormânt, dela copilul din leagăn și până la moșneag, dela conducătorii de state și capete încoronate și până la simplul cetățean și muritor de rând, dela savantul cercetător al științei și creator de cultură, până la copilul care abia a început silabizarea pe rândurile minunate ale abecedarului.

O vale a plângerii este pământul nostru, un imens spital este viața omenească, mai ales în acest veac al 20-lea, care se laudă cu atâtea descoperiri și invenții științifice, dar rob de o pseudo-concepție despre lume și viață — fiind ispitit de un exagerat spirit laustic — a aruncat umanitatea în două mari războaie mondiale, pe urma cărora se văd jertfele zeului Moloch și ale Pandorei: prăpăd, fum și ruină, infirmități și boale, foamete și moarte. Adecă nesfârșite suferințe fizice și morale.

De unde vine suferința? Asupra acestei întrebări au filozofat mulți și se va filozofa cât va fi lumea, cu ferma convingere că răspunsul pozitiv deține chiar cheia succesului și a fericirii în viață, că le oferă nesecate posibilități de a transcendente efectiv clipa crucială. Mărimea întrebării, însă, i-a copleșit pe mulți filozofi, iar sub greutatea ei unii au cedat, devenind *pesimiști*. Așa înainte de Domnul Hri-

stos, Buda și filozofii stoici — excludem de aici pe manihiei și alți gnostici creștini din secolele primare — iar în epoca modernă Schopenhauer, E. v. Hartmann au fost înfrânți de insolubilitatea problemei, și au propus ca mijloc, de a scăpa de suferință, — : *sinuciderea*. Și azi crește mereu numărul aderenților lor. Paradox logic și moral! O epocă de mult optimism, ca cea contemporană, pregătește atâți pesimiști și siucizi. Nimic, însă, nefiresc. Optimismul celor de azi este superficial, sau, mai precis, exagerat, extravagant. Aceștia *devin peste noapte pesimiști*, din cauza unor încercări și suferințe mai mari sau mai mici. Și lipsindu-le un suport moral sănătos, neavând un reazim spiritual la nevoie — făurit pe o concepție masivă și superioară despre lume și viață care impune luptă și resemnare — își curmă firul vieții. Motivul eficient este, că acești optimiști superficiali concep viața numai ca o plăcere, numai ca o zi de *distracție*, de huzur și desmerdare. Lozinca lor este: edite et libite, post mortem nulla voluptas. Ei nu voesc să știe, că viața este o zi de lueru în care ești dator să muncești, continuu și onest, pentru ca să desăvârșești talantul pe care ni l-a încredințat Ziditorul. Rătăciți dela adevăr, ei socotesc că o'forță oarbă, o voință inconștientă, hazardată și absurdă, își bate joc de oameni, împingându-i să se mânance ca fiarele pădurii. De aceea, când viața, — care rămâne pentru ei o enigmă, — devine insuportabilă, un iad, trebuie să o *suprîmi*.

De unde suferința? Cei vechi socoteau că vine dela zeul răului, Ahirman, un principiu al întunecului, care se luptă cu zeul binelui, Ormuzd, principiul luminii. Dar este contradictoriu să spui că lumea este guvernată de doi zei egali, care se dușmănesc reciproc în etern. Mintea sănătoasă se opune acestei absurdități! Pornind dela evidența unei armonii cosmice și a unei plene unități metafizice, rațiunea, ridicată pe luminile credinței, ne spune că totul provine dela un singur Dumnezeu, atotpuernic, atotperfect, bun și iubitor, care a creat *universul* cu ce este într'insul. Atunci, de unde vine răul fizic și moral, suferința și păcatul?

Răspunsul extraordinar de complex, ni-l dă în mod satisfăcător *metafizica creștină*, care înalță cât veacurile o *nesdruncinată și salutară concepție despre lume și viață*.

Ea ne spune că Dumnezeu, fiindă atotperfectă, a făcut totul — zice Cartea Facerii — „foarte bine”. Răul sub toate formele lui, nu vine dela El, ci din libertatea voinței cu care El a înzestrat ființele spirituale: pe îngeri și pe om. Dar Lucifer, îngerul bun, s'a răsucit împotriva lui Dumnezeu, Stăpânul său, a căzut din cer, iar prin momeli a pervertit în *păcatul strămoșesc* pe Adam și Eva, moment din care izvorește toată durerea și suferința cosmică. Sf. Scriptură spune că Dumnezeu, dând omului libertatea voinței, — i-a zis: „Iată am pus înaintea ta viața și moartea, apa și focul, binecuvântarea și blestemul!” (Deuter). Și l-a sfătuit să aleagă *viața*, ca să trăiască în binecuvântare, dar el a preferat neascultarea, de unde vine pe pământ tot blestemul: Adecă, *omul* a ales păcatul și moartea și a respins virtutea și viața. (Sfârșitul urmează)

Nr. 10423/1946

Concurs

Pentru ocuparea catedrei de religie ortodoxă dela școlile secundare confesionale gr. catolice de băieți din Blaj, anume: Liceul teoretic, Liceul comercial, Liceul industrial și Școala Normală de băieți, și a catedrei II dela școlile secundare de fete din Blaj, și anume: Liceul teoretic, Liceul comercial, Liceul industrial, Școala Normală de fete și Școala profesională de fete, se publică concurs cu termen de 10 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Salariul de profesor împreună cu aceste catedre este ca și la școlile secundare ale Statului.

Dela candidați se cere să întrunească condițiile prevăzute în art. 10 și 12 din legea asupra raporturilor dintre școlile secundare confesionale și On. Minister.

Doritorii de-a ocupa una din aceste două catedre bugetare vacante, își vor înainta cererile însoțite de actele legale, în termenul fixat, direct Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției școlare ținută la 5 Octombrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 9965/1946

AVIZ

Aducem la cunoștința C. preoți din Arhiepiscopia noastră că potrivit dispozițiilor Direcțiunii generale C. F. R., cu Nr. 140.922 c. a., publicată în Foaia Oficială a Căilor Ferate Nr. 1732/1946, valabilitatea carnetelor de identitate C. F. R. vechi se prelungește până la data de 31 Dec. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10072/1946

50 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Șinca nouă I din protopopiatul Olt se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român:

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Folosința jumătate din cimitirul vechiu.
4. O soarte de lemne din pădurea comunei transportată acasă de parohieni.

Indatoriri:

Cel ales va face catehizarea în școala primară și va predica în Dumineci și sărbători, pe lângă celelalte indatoriri preoțești.

Cererile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, Șercăla jud. Făgăraș.

Oficiul protopopesc al Oltului în înțelegere cu Consiliul parohial al parohiei Șinca Nouă.

Pr. Gheorghe Ivașcu
adm. protopopesc

Comunicat Nr. 11/1946

Colectele de bani, alimente, îmbrăcăminte, medicamente, etc., pentru ajutoarea regiunilor secetoase, urmând a se coordona prin Comitetul Județean și a se face cu respectarea dispozițiilor legii Nr. 497/1946, rugăm instituțiile, întreprinderile sau persoanele cari doresc să colaboreze la această operă patriotică de asistență socială, adunând fonduri prin sezători, spectacole, baluri concertate sau orice altă formă, să anunțe în prealabil Biroul Permanent care lucrează la Prefectura Sibiu sub conducerea D-lui General Gh. Georgescu.

Președinte,
Alexandru Colfescu
Inspector General Administrativ

Predică în Catedrala din Sibiu

4. Duminecă în 13 Octombrie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, preot I. Veljan și Ioan Langa; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: Prot. M. Neagu.

5. Luni în 14 Octombrie 1946 la Cuv. Paraschiva servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. prof. Dr. Nicolae Neaga și Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Simion Macarie. — Predică: Dr. Grigorie T. Marcu.

C. GHEORGHE DUMITRESCU — OITUZ

Fabrică Română de clopote,
po icandre și sfeșnice bisericești

— BUCUREȘTI I — Splaiul Unirii 87 — telefon 3.53.24

Executăm clopote din material absolut garantat, la prețuri accesibile. Facem și returnări de clopote vechi. Comenzile se primesc și prin corespondență.

(42) 3-3

Nr. 370/1946

(45) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Fofeldea, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Parohia se va îngriji de locuința corespunzătoare până se va zidi casa parohială sau se va transforma școala confesională pentru această destinație.
3. Sesiune parohială 9 jugăre, din care 2 jugăre arător și 7 jugăre fânaț.
4. Folosirea cimitirului vechiu în suprafața de 1 jugăr.
5. Una soarte de lemne gratuită și una plătită din pădurea comunală; fasonatul și transportul privește pe paroh.
6. Venitele stolare obișnuite în protopopiat.

Cel ales va catehiza în școala primară și va predica în toate Duminecile și sărbătorile.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea arhierescă de candidare și actele prescise, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineci și sărbători, numai cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica și face cunoștința cu credincioșii.

Agnita, la 2 Septembrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita, în înțelegere cu Consiliul parohial din Fofeldea.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 651/1946

(44) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a Făgăraș II, protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială de 18 jugăre pământ arabil.
3. Venitele stolare obișnuite în parohia a II-a.
4. Locuința în casa parohială.

Indatoririle preotului:

a) Preotul ales va catehiza la școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

b) Va purta Oficiul parohial.

c) Va fi duhovnicul penitenciarului, al spitalului județean și al școlii de ucenici.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu încuviințarea arhierescă, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc ortodox român din Făgăraș.

Concurenții se vor putea prezenta în parohie, numai cu încuviințarea Oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a sluji, predica și a face cunoștința cu credincioșii parohiei.

Făgăraș, la 18 Iulie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Făgărașului, în înțelegere cu cons. parohial.

T. Ciocănelea
protopop

6. Duminecă în 20 Octombrie 1946 servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. — Predică: cons. Aurel Nanu.

Nr. 9624/1946

49 2-3

Concurs

Pentru întregirea prin numire a postului al doilea de diacon vacant dela Biserica Catedrală din Sibiu, se publică Concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în „Telegraful Român”.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.
2. Chirie dela Stat conform situației familiare.
3. Venitele uzitate în parohia Sibiu-Cetate dela serviciile la care este chemat.

Indatoriri:

1. Va lua parte la toate serviciile bisericești publice în Dumineci și sărbători; deasemenea și la serviciile bisericești din sărbătorile naționale.

2. Va fi la dispoziția Consiliului arhiepiscopesc în zilele de lucru, pentru lucrări în orele de birou oficiale.

Cererile de concurs se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, însoțite de actele de studii teologice sau alte acte recomandatoare, în copie.

Vor fi preferați la numire, cei ce au și studii de conservator.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 17 Septembrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5658/1946

48 2-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Deva II, se publică Concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție a lui în „Telegraful Român”.

Venite:

1. Casă parohială.
2. Jumătate din sesia parohială de 15 jug. 1275 stj. p.
3. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza în școala primară și va predica în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, provăzute cu toate actele necesare și cu încuviințarea arhierescă, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Deva, j. Hunedoara.

Concurenții se vor putea prezenta în parohie numai cu prealabila încuviințare a protopopului locului, pentru a sluji, a predica și a face cunoștința cu parohienii.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Cons. arhiep. ținută la 17 Sept. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 273/1946

(46) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Zlaști, din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependințe economice și grădină.
3. Sesiune parohială 5 jugăre fânaț și arător.
4. Una măsură (30 litri) porumb nemcurat de fiecare familie.
5. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizație la școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de documentele prescise și de încuviințarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenții se vor putea prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica și a face cunoștința cu poporul.

Hunedoara, 9 Septembrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în înțelegere cu Consiliul parohial din Zlaști.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 555/1946

(40) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Loamnăș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariția în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Casă parohială bună.
4. Sesiune parohială: 32 jugăre, ș. a. 21 jugăre arător, 5 jugăre luncă, 5 1/2 jug. fânaț și 1/2 grădină cu pomi.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs se înaintază în termen Oficiului protopopesc ortodox român al Sibului. Totodată se înaintază și încuviințarea arhierescă de candidare.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, în zile de Dumineci și sărbători, pentru a sluji, predica și a face cunoștința cu credincioșii.

Sibiu, la 8 Iulie.

Oficiul protopopesc al Sibului, în înțelegere cu Consiliul parohiei Loamnăș.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 251/1946

(39) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Deal, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Locuința în natură.
3. Sesiune parohială 4 1/2 jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, la Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștința cu credincioșii.

Sebeș-Alba, 18 Iulie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeș-Alba în înțelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 164/1946

(41) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Boș cu filia Groși, din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială 2 jug. pământ și folosirea cimitirului din ambele comune.
3. Una măsură (30 litre) porumb cu tutele dela fiecare fum din materă și filie.
4. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizație la școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de documentele prescise și de încuviințarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica și a face cunoștința cu poporul.

Hunedoara, 16 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox al Hunedoarei, în înțelegere cu Consiliul parohial din Boș.

Nicolae Suciu
protopop